

ЕКЗЕКУТИВА УАКР ВІДБУЛА ЧЕРГОВІ НАРАДИ

Нью Йорк (Р. Б.). — Протягом двох років, від часу коли загальний вогонь зник з України, Народний Дім в Нью Йорку, в тому і канцелярію УАКР, Екзекутива УАКР не мала відповідного приміщення і, користуючись гостинністю Головного Уряду УНС, відбувала свої наради в приміщеннях УНСОюзу в Джерсі Сіті. Н. Дж. Засідання Екзекутива УАКР 24-го січня 1987 року відбулося вже у відбудованому Українському Народному Домі у власній, гарно влаштованій і устаткованій канцелярії. Це заслуга горстки ентузіастів, головною колишнього голови УНДому Євгена Стахова, теперішнього голови Романа Данилюка і його заступника Андрія Ластовецького. Переборюючи безліч труднощів і перешкод, вони, завдяки підтримці майже усіх шерівців і місцевої кредитки, яка дала велику позику на перебудову, успішно завершили діло. Святочним відкриттям і посвяченням дому, яке довершив Владика Василь Лостен в сослуженні священників і біля 200 осіб, в тому представників майже всіх крайових і місцевих організацій, передано знову дім для життєвої української громади. 3 призначення треба ще відмітити, що організатори передали відбудову в руки досвідчених українських фахівців, архітекта інж. Августина Суми і конструктора інж. Віктора Чарториського, які швидко зайнялися справою і виявилися блискуче із своїх завдань. Українська громада може тепер пишатися об'єктом, що став окрасою українського „давнтавну“ в Нью Йорку.

Голова УАКР д-р Іван Флис, відкриваючи засідання Екзекутива, поградував обом, Є. Стахові і Р. Данилюку, членам Екзекутива УАКР, за їх вклад у відбудову УНДому.

Д-р Флис поінформував, що 15-го січня 1987 року наспіли два листи: від Владика Василя Лостена адресований їм же і до голови УАКР Ігната Білинського з датою 9-го грудня 1986 року і, від Конференції Безсторонніх Організацій з датою 11-го грудня 1986 року у зв'язку із продовженням заходів для створення однієї центральної репрезентативної українців в ЗСА.

Владика Лостен, вказуючи на жадливі події в Україні і на невідповідні відносини у громаді в ЗСА, апелював для загального добра поставити справу створення однієї центральної вищої особливості між партійних інтересів.

Конференція Безсторонніх Організацій у своєму листі, що його підписали Владика В. Лостен, о. ігумен Патрикий Пашак, генеральний вікарій Стенфордської дієцезії, від ТУПА д-р Ярослав Падох, від ЦУКА адв. Роман Гутлевич і д-р

Філадельфія і Нью Йорк відзначають сторіччя народження О. Архипенка

Філадельфія (О.І.). — В 1987 році минає 100 років з дня народження світової слави українського скульптора Олександра Архипенка. Мистецтво народився в Києві 30-го травня 1887 року, помер 25-го лютого 1964 року в Нью Йорку. О. Архипенко великий інноватор і винахідник, що у своєму часі стояв у перших рядах творців модерного мистецтва.

Український Освітньо-Культурний Центр, ТУА, Відділ у Філадельфії та Український Інститут Америки у Нью Йорку влаштують у п'ятницю, 13-го лютого в Нью Йорку в неділю, 15-го лютого у Філадельфії вечори присвячені мистецтву творчості цього великого скульптора.

Доповідь про мистецтво виголосить — д-р Оксана Безручко-Росс з Денверу, Колорадо. Д-р О. Росс — мистецтвознавець, викладач та півник, походить з родини відомих громадських і культурних діячів. Свої студії закінчила в Колумбійському та Нью-Йоркському університетах, була керівником катедри Прагматичного інституту та викладача у різних вищих школах Америки.

Своєю доповіддю, д-р Росс буде ілюструвати прозірками. У листопаді минулого року д-р Росс виголосила дві дуже цікаві доповіді у Вашингтоні з нагоди відкриття мистецької виставки творів О. Архипенка у Національній галерії.

С. ВІЗЕНТАЛЬ СУДИТЬ ІЗРАЇЛЬСКУ ГАЗЕТУ

Тель Авів. — Кореспондент газети „Чикаго Сан-Таймс“ інформує з Ізраїля, що відомий „ловець нацистів“ Сімон Візенталь розпочав судову справу за образу його честі проти редакторів часопису „Джерузалем Пост“, в якому були поміщені листи від читачів, що обвинувачували Візенталя в колаборації з гестапо в Австрії під час Другої світової війни.

Автори цих листів висловлюють свій погляд також про те, що повсюдно діяльність С. Візенталя, який заснував у Відні бюро для збирання документів про гітлерівські злочини супроти жидів, відоме під назвою Центру Візенталя, виявилася неефективною щодо того, щоб притягнути до відповідальності важливих воєнних злочинців.

Як відомо, колишній канцлер Австрії також обвинувачував Візенталя у тому, що він співпрацював з гестапо, і „ловець нацистів“ розпочав був судову справу проти Бруно Крайського, яку пізніше відкинув.

Сам Візенталь твердить, що нацисти інтернували його в концетраційний табір Маттаузен, що, проте, заперечує коломніст „Джерузалем Пост“ Вим Вен Лір, який подав, що Візенталь мав статус „хорошої людини“ і був наглядачем в тому таборі над робітниками.

Вся ця історія розпочалася 16-го квітня минулого року, коли „Джерузалем Пост“ опублікував листи від Дейвида Корна, дипломата, що колись тут служив

В Едмонтоні вибрали нову Екзекутиву КУК

Едмонтон, Альта (КУК). — Альбертська Рада Комітету Українців Канади вибрала нову Екзекутиву на своїх Загальних річних зборах, які відбулися тут в суботу, 17-го січня 1987 року.

Новий склад Екзекутива такий: голова — Зенон Барсараб; перший заступник голови в Едмонтоні — Михайло Кучер; інші заступ-

ники голови поодиноких відділів КУК в Альберті: секретар — Ганна Биско; скарбник — Ліна Слобода; колишній голова — Андрій Семотюк; почесний голова — д-р Микола Суховерський.

Контрольна Комісія д-р Роман Петришин, Розалія Фарина, Володимир Багнюк.

У Чикаго відзначають 95-ліття народження Покійного Патріярха

Чикаго. — В неділю, 22-го лютого ц.р., місцевий відділ Українського Патріярхального Товариства влаштує св. п. Патріярха Йосифа Сліпого у його недовжитий ювілей 95-ліття з дня народження. Патріярх Йосиф народився 17-го лютого 1892 року.

В місцевих католицьких церквах того дня буде від-

Появилось чергове число „Бандури“ за січень-квітень

Нью Йорк. — Цими днями появилось чергове число музично-літературного журналу-квартальника „Бандура“ за січень-квітень. Видає його Школа Кобзарського Мистецтва в Нью Йорку; редагує колегія, відповідальний редактор якої є Микола Чорний. Графічне оформлення журналу — В. Пачовський.

Журнал, у якому крім статей українською мовою є й статті написані по-англійськи, характерний, очевидно, змістом, де

бандура є головною темою. У цьому кварталік журналу є дописи про перекрестки товариства бандуристів, тут — у ЗСА, як і в Бразилії і Аргентині, а також безліч знімок із праці бандуристів.

Журнал „Бандура“, річна передплата якого в Америці виносить 13 доларів, а в інших країнах — 14 доларів можна замовляти, звернувшись на адресу: School of Bandura, 84-82 164th St. Jamaica, N. Y. 11432.

Вийшли спогади О. Зозулі

Лівонія, Миш. — Під назвою „Слідами подій“ видають тут брошуру спогади Ол. Зозулі тиражем 150 примірників.

У спогадах „Дні і ночі“ розповідається про епоху, в „Підмінованому Києві“, розповідається про

в американській амбасаді. „Пан Візенталь з співпрацею світових засобів масової інформації створив про себе міт, як про найголовнішого мислителя за нацистами, — писав Корн, який служив в американській армії в Західній Німеччині. — Проте, я це не побачив, щоб він когось зловив“. Далі Корн пише, що Візенталь за останні 40 років одержав мільйони від індивідуальних осіб і від організацій для того, щоб вести свою працю. Він, однак, ніколи не звітнував своїм жертводавцям, на що ці гроші були витрачені.

20-го травня м.р. „Джерузалем Пост“ помістив листи від Вен Ліра, в якому він пише: „Загальну публіку обвинувачення пана Корна мабуть здивували, проте це не є новиною для серйозного дослідника історії голокосту. В 60-их роках я провів інтерв'ю з високої ранги службовцем поліції у Відні, Австрія, і під час нашої розмови він показав мені великий архів в справі Візенталя, але, очевидно, не дозволив заглянути в нього.“

... А колишній канцлер Бруно Крайський не заважався назвати Візенталя брехуном і ошуканцем. Він також обвинувачував його в зв'язках під час війни з гестапо. На захист Візенталя написав лист до редакції „Джерузалем Пост“ колишній голова архіву голокосту в заповіднику Яд Вашем Ніл М. Шер, директор Бюро спеціальних інвестицій (ОСІ) при Департаменті справедливості ЗСА.

Він, тобто Хрущов і його покілня, з болем і розчаруванням пригадали, як ідеї одного з історичних з'їздів нашої партії застрягли в бюрократичному болоті. Очевидно, він натякає, що така сама доля може зустрінути „реформи“ сьогодніш-

НЕ ВСІ В СССР ЗАДОВОЛЕНІ „РЕФОРМАМИ“ М. ГОРБАЧОВА

Москва. — Кореспондент газети „Нью Йорк Таймс“ Билл Келлер інформує, що не всі в Союзі народів задоволені заплянованим і впроваджуваним в життя реформами генерального секретаря ЦК КПСС Михайла Горбачова.

Свої висновки про ситуацію в СССР Келлер зробив на підставі розмов із західними дипломатами, акредитованими в Москві, і советським журналістом Александром Бовіном. Він каже що проти цих „реформ“ виступають не тільки перетини советської громадян, але також високі партійні особи. В останньому числі журналу „Новое Время“ А. Бовін навіть надрукував свої думки і думки інших високопоставлених речників компартії (треба припускати, що зробив він це за дозволом високих партійних керівників), у яких він звертає увагу на спротив „соціалістичних консервативів“. А. Бовін порівнює сьогоднішній спротив „соціалістичних консервативів“ зі спротивом „плевних кіл“ проти „реформ“ Нікіти Хрущова й економічної реформи, запропонованої своєю часу Косігіном.

Бовін пригадує читачам, що він, будучи тоді ще молодим комуністичним активістом пригадує собі, як розгорталася дискусія про XX з'їзд КПСС, на якому Н. Хрущов розпочав похід проти Йосифа Сталіна і його метод правління, натякаючи на зміни в компартії і децентралізацію в економіці. „А потім, — пише Бовін, — він, тобто Хрущов і його покілня, з болем і розчаруванням пригадали, як ідеї одного з історичних з'їздів нашої партії застрягли в бюрократичному болоті“. Очевидно, він натякає, що така сама доля може зустрінути „реформи“ сьогодніш-

У СВІТІ

МІНІСТЕР ІНФОРМАЦІЇ в Єгипетському уряді Савфат ель-Шеріф категорично заперечив інформацію поміщену газетою „Нью Йорк Таймс“, що Єгипет платив гроші і давав до диспозиції державні літаки для приватних підприємств, які перевозили запасні частини і американські джетові літаки типу Ф-4 до Ірану. „Це є злобна провокація, фабрикація брехні, безпідставне твердження, яке не має в собі ніякої правди“, — говориться у запереченні міністерства інформації.

ГОЛОВНА ГАЗЕТА китайських комуністів „Женьмінь Жибао“ надрукувала у числі з 2-го лютого ц.р. редакційну статтю, у якій звертає увагу що не треба, мовляв, змишувати „боротьби з капіталістичними тенденціями“ й економічних реформ, що їх переводить компартія уряд від якогось часу. Газета відмічує, що картання інакомислячів і критика урядом тих осіб, які влаштовують антиурядові демонстрації, не має нічого спільного з економічними реформами. Цей „похід проти інакомислячів“ відноситься в першу чергу до керівних кадрів компартії у великих містах КНР, — пише „Женьмінь Жибао“. Покликується на нового генерального секретаря компартії Зао Зінгя газета підкреслює, що компартія виступала і буде виступати проти „буржуазного лібералізму“, але підтримуватиме „технологічний ріст КНР“. Газета звертає увагу читачів, що не треба змишувати „буржуазної ідеології“ з „економічними успіхами капіталістичних держав“.

ЗАХІДНОНИМЕЦЬКИЙ уряд в Бонні повідомив, що незабаром буде здійснено це важке ядерне радіаційне порохове молоко, яке тепер урядові агенції збирають у кількох збірних пунктах. Покищо не вирішено де і яким способом знищуватимуть молоко, частину якого Західна Німеччина продала Бразилії й іншим країнам Латинської Америки, а друга частина була призначена на експорт до Анголі і Сінтупу. Речник уряду заявив, що 3,000 тонн цього молока вже зібрано у трьох пунктах. Міністерство справ відхилення докліла Вальтер Вольман заявив кореспондентів газети „Більд ам Зонгайт“, що молоко походить від корів, які паслися на траві після ядерної катастрофи в Чорнобилі. Вагони із зараженим молоком охороняє поліція. Очевидно, федеральний уряд матиме втрати, бо муситиме заплатити за молоко фермерам і за його знищення.

ГЕНЕРАЛЬНИЙ СЕКРЕТАР ЦК КПСС Михайл Горбачов відбуде тригодинну розмову з великою групою американців до якої входили: колишній державний секретар Генрі Кіссінджер і Сайрус Вентс, колишній секретар Департаменту оборони Геролд Браун, колишній амбасадор ЗСА до Організації Об'єднаних Націй Джин Киркпатрик, ген. Дейвід С. Джонс з департаменту лєтства, колишній сенатор з Мериленду Чарльз Метася та багато інших. М. Горбачов заявив відвідувачам, що З'єднані Стати Америки і Советський Союз повинні зустрітись на півдорозі, піти на далекойдучі компроміси і таким чином позитивно вирішити багато справ, які стоять на перешкоді дружній співпраці між ЗСА і СССР. Американці відмовились від коментарів після розмови і не бажали ділитись своїми враженнями з розмови з кореспондентами. Деякі з них тільки заявили, що вони були задоволені в самій зустрічі, бо деякі з присутніх розмовляли з Горбачовим перший раз. Група сподіється зустрітись ще в Москві з академіком Андрієм Сахаровим.

АЛЬЯНТИ ЗСА НЕ ХОЧУТЬ ЗУСТРІЧАТИСЯ У СПРАВІ ЗАКЛАДНИКІВ

Вашінгтон. — Офіційні представники Білого Дому і Державного Департаменту підтвердили, що шість головних альянтів З'єднаних Статів Америки не бажують відбудувати формальної зустрічі у справі закладників, правдоподібно тому, щоб не наражати своїх закладників і не ставити в небезпеку торговельних справ з арабськими державами.

Представники Франції, Великобританії і Західної Німеччини не скривають своїх інтенцій кажучи, що відкрита нарада у справі закладників поставила б під загрозу їхніх громадян, які вже знаходяться в руках терористів і збільшила б напади арабів на їхні інтереси.

Чарз Е. Редман, речник Державного департаменту заявив кореспондентам, що ЗСА пропонували відбутись таку конференцію для виміни думками у справі закладників і взагалі обговорити проблеми Близького Сходу, зокрема Лівану, зглядно тамошньої громадянської війни, яка цілковито підірвала основи тієї держави. Як відомо, вісім американців і 18 закладників інших національностей, зокрема французів, німців, британців та інших, знаходяться тепер у полоні і супроти них названі держави мають якісь обов'язки і повинні їм допомогти звільнитися з-під опіки ліванських, проанарських зокрема, екстремістів. Терористи збільшили свою активність зокрема в останніх трьох тижнях і захопили полон 11 громадян названих держав.

Пропонована конференція мала відбутись в Римі з участю представників сімох

індустріальних держав, з якими ЗСА найближче співпрацюють і які брали участь в економічній конференції в Токіо, Японія, прийнявши в останньому дні зобов'язуючу резолюцію, що демократичні спроби світу будуть діяти спільно для поборення міжнародного тероризму. З'єднані Стати Америки, Канада, Великобританія, Франція, Західна Німеччина, Японія й Італія, були тоді рішуче вживати всяких заходів, щоб зупинити тероризм. Одинока Італія погодилася на відбуття такої конференції в Римі, але інші названі держави вважали, що теперішня атмосфера на Близькому Сході не надасться для такого роду розмов.

Речник Державного департаменту ЗСА заявив, що ЗСА не шукали мілітарних підтримки у своїх альянтів, чи виправдання своїх есентауальних військових дій в майбутньому, як це інтерпретують деякі неосвічені, але зле поінформовані коментатори.

Не зважаючи на відмову альянтів Уряд ЗСА, — заявив Ч. Редман, — буде продовжувати поборювати міжнародний тероризм повною силою чи це комусь подобається чи ні.

На запитання кореспондентів чи Державному департаментові відоме місце перебування Террі Вейта, британського посередника і представника Англіканської Церкви у справі закладників, якого нібито мусульманські шіїти мали тяжко поранити, як пишуть західнонімецькі газети, Ч. Редман заявив, що інформації не підтверджені і Державний департамент не хоче займатись цими справами офіційно.

В АМЕРИЦІ

НА ТЕРИТОРІЮ З'ЄДНАНИХ Статів нелегально проник 27-річний мексиканець Лазаро Кастро, який дістався до Аляски. Звідти він перейшов через замерзлу Берінгову протоку на острів Малий Діомід, а відтак на сусідній острів Великий Діомід, що належить СССР. Советські прикордонники передали непрошеного гостя в руки американців і тепер ним займається Служба імміграції і натуралізації. В інтерв'ю для місцевої газети Л. Кастро заявив, що нікому не радить повторити його прогулянку за Залізну завісу.

ПОКЛИКУЮЧИСЬ НА неназваних чинників Пентагону, газета „Нью Йорк Сіті Трибюн“ повідомила про можливість резигнації заступника секретаря Департаменту оборони Річарда Перла, відомого своїм твердим становищем щодо порушень Советським Союзом міжнародних договорів. Виступаючи недавно в Мюнхені на міжнародному симпозиумі в справах оборони, Р. Перл різко критикував країни НАТО за їх нерішуче становище і за те, що вони дуже часто замикають очі на обман та інші обурливі вчинки зі сторони Советського Союзу. Перл різко протестував проти пропозиції одного європейських колег вичеркнути з заключного комюнікату фразу, яка містила різке критичне зауваження на адресу СССР. Речник Білого Дому Марлін Фішотер сказав, що Перл „висловлював на симпозиумі свою особисту точку зору“.

ЯК ПОВІДОМИЛА ГАЗЕТА „Вашінгтон Пост“, у вівторок, 3-го лютого, на підземному полігоні в стейті Невада було проведено перше в цьому році ядерне випробування. Повідомляють що мова йшла про вибух невеликої сили. Такі вибухи переважно використовуються для наукових цілей і про них не розголошують. Представники Департаменту енергетики ЗСА, який відповідає за американську ядерну зброю, повідомили, що випробування відбулось успішно. Советське пресоє агентство ТАСС негайно виступило з різкою критикою на нове американське випробування, заявивши, що воно свідчить про намір вашінгтонської адміністрації продовжувати небезпечний курс ескаляції перегонів ядерних зброєнь. Деякі члени Конгресу ЗСА також критикували американський вибух, вважаючи, що він лише зміцнить становище тих законодавців, які вимагають, щоб ЗСА приєднались до советського мораторіуму.

В БІЛОМУ ДОМІ відбулася нарада в справі раннього розміщення компонентів стратегічної оборонної системи в космічному просторі. В нараді взяли участь президент Роналд Реген, державний секретар Джордж Буш, секретар Департаменту оборони Каспар Вайнбергер, дорадник президента в справах крайової безпеки Френк Карллучі, секретар Департаменту справедливості Едвін Мі та інші високопоставлені чинники. Як і очікували, на нараді мали місце гострі розбіжності про термін початку реалізації програми стратегічної оборонної ініціативи (СДІ). К. Вайнбергер настоював на негайному початку здійснення програми, мотивуючи це тим, що дослідницькі випробування на диво швидко принесли практичні результати. Заперечуючи йому, Дж. Шульц заявив, що поспішність в здійсненні програми приведе до суперечностей з союзниками з НАТО і до тертя з законодавцями, більшість з яких настоює на дотриманні 3-х річного Стейтсманів умов укладеного з СССР договору про обмеження протиракетної оборони.

СВОБОДА

SVOBODA USPS (50-420) (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 451-2200

Subscription: 1 year — \$40.00, 6 months — \$22.00, 3 months — \$12.00.
UNA members 1 year — \$15.00. Change of address — \$1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст. Редакція застерігає собі право вилучати матеріали, які порушують моральні принципи. Незадоволені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік \$40.00, на півроку — \$22.00, на 3 місяці — \$12.00. Для членів UNA \$15.00 річно. За кожну зміну адреси — \$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Мудрий заклик до згоди

У "Свободі" з 28-го січня 1987 року появилася обширна, звернення Проводу Українських Націоналістів з закликом якщо не до повного партійно-політичного об'єднання, то до координації всіх конструктивних сил. Аргументи прості, ясні, логічні: вони вказують на дійсність в Україні під ворожим режимом і на дійсність вільної громади в діаспорі, яка розпорошена, зайнята анахронічними сварками, суперечками і полемічними випадками, забуваючи зовсім про цю навчальну місію, яку мають всі українці у світі суціль: змагати до відновлення вільної, від когось незалежної держави. Звернення проголошує мораторіум на полеміку з усіма своїми політичними противниками — бодай до часу урочистого відзначення Тисячоліття Хрищення України. Те звернення мудре, добре, правильне і можна підписатися під ним обидвома руками. Воно збережене у гідному тоні, патріотичне, нікого ні одним зворотом не ображує, не принижує, стверджує стовідсоткові правди, не відкриває Америки, бо говорить про справи відомі і не раз уже писані та говорені, але разом зібрані в одному зверненні має ще більшу переконливу силу.

Автором того Звернення є один відлам одностайної коліс Організації Українських Націоналістів. Вона заснувалася на переломі січня-лютого 1929 року, але пережила два розколи. Поділилася одна націоналістична організація на три відлами під тією самою назвою, що свідчить про самотність до давньої первісної назви, але не свідчить про політичний прагматизм даних осіб. Тому, що у першому розколі головною особою був Степан Бандера, бойовик, засуджений у процесі за вбивство польського міністра Броніслава Перацького на смерть з заміною на досмертну в'язницю, вбитий більшовицьким агентом у Мюнхені у 1959 році. Очолований ним табір дістав популярну назву "бандерівці", так само, як очолований полк Андрієм Мельником, наслідником Євгена Коновальця, табір дістав назву "мельниківці". Третій відлам це або "угаверівці" або "двійкарі" від двійки націоналістичних діячів (Лев Ребет і Зенон Матла), яка невдачно переговорювала про з'єднання. Того з'єднання нема по нинішній день, а створення поруч із трьома ОУН ще кількох інших політичних "середовищ", насправді політичних партій, з яких деякі скорчилися до кількох членів, — український партійно-політичний вахляр в діаспорі аж надто широкий і аж надто анахронічний. У Зверненні правильно звертається увагу, що українські вільні люди, зокрема з націоналістичного табору, все ще зайняті проблемами з-перед півстоліття і ще давніше і мають взаємні жалі і претензії, що їхніми джерелами були відносини ген у далекому минулому. Правильно вказується на аксіомну правду, що політику робиться з нинішнього дня з очима на завтрашній, а не з поглядом дня вчорашнього, який вже минувся. Правильно сказано там, що хай історики-аналітики, хай дослідувачі минулого розглядають те, що сталося у 20-их роках, чи в перших роках великого існування на чужину, але ми, живі люди 80-их років повинні пам'ятати завжди, що проблема українського державного визволення стоїть на найпершому місці і всі інші проблеми зіштовхує ген позад себе.

На психологію України і її народу склалися багато причин. Склалися на нього й "воріженьки", склалися міжнародна декон'юнктура, склалися помилки провідників і такі незалежні від нас нещастя, як тиф, голод, брак зброї. Але у величезній мірі ми програли визвольну війну-революцію так з власної вини, бо ніхто чужий не диктував сотням тисяч здорових мужичин проголошувати "неутральність" у визвольній війні. І вже після трагічного для України Ялтінського договору чимало завинили ми самі, що нас на міжнародній арені "нема" і що нас "не бачать". Ми самі себе не шануємо, то й не можемо вимагати від чужинського світу, щоб нас шанували. Розсвареної громади ніхто не шанує. Радіє ворожа агентура, радіють всі вороги українства. Тільки ми самі можемо поправити ситуацію. Найпершим конкретним кроком до цієї поправки є такі поставити українську визвольну проблему вище партійних амбіцій та аспірацій і зрозуміти, що без єдності — загинемо. Тому привітаймо Звернення ПУН і побажймо йому успіху.

Сучасні українські історики в обурюючому піднесенні у досліджуванні її недавніх історичних дій, дуже рідко покликаються на дуже важливий міжнародний акт, в якому багато держав визнали де факто й де юре українську самостійність і суверенну державу Українську Народну Республіку.

Цим же важливим актом був Берестейський мирний договір, який укладений між Німеччиною, Австро-Угорщиною, Болгарією і Туреччиною з одного боку і Українською Народною Республікою з другого боку. Договір цей був укладений в Бересті Литовському 9-го лютого 1918 року.

Цим договором договірні держави-партнери визнали повністю проголошену 22-го січня 1918 року Четвертим Універсалом суверенність нашої держави. Не зважаючи на обставини і умовини, серед яких цей міжнародний договір був укладений та після ратифікований і не зважаючи на його недовге тривання, згідно з приписами, він мав всі атрибути й вимоги важного, міжнародного права сили важного міжнародного акту.

Під оглядом корисності й вигідності, умов цього договору для України, його

Степан Волянник

БЕРЕСТЕЙСЬКИЙ ДОГОВІР

хвіба можна б порівняти до договорів, закладених у близьких і дальших сусідах в часах нашої княжої державності.

Наші делегати, що брали участь в переговорах в Бересті Литовському, не зважаючи на свій молодий вік і брак дипломатичного досвіду, виявилися зі своїх завдань якнайкраще, що й підкресленням признавали старі державні мужі, виробили дипломати старих великих держав.

Наші кордони, а зокрема західні, визначені і визнані цим договором, були сперті майже у сто відсотках на етнографічних принципах, включаючи в склад нашої держави давню нашу князівську провінцію Холмищину.

Тимчасово, поза кордонами України залишилися тільки землі, що входили в склад Австро-Угорської монархії, а саме Галичину, Буковину і Закарпаття. З цих українських провінцій Австрія зобов'язалася створити окремий Коронний Край з усіма автономними щодо мови, шкільництва, культури тощо.

Не зважаючи на деякі несприхильні нам голоси

про неважність Берестейського договору, бо, мовляв, він був підписаний під мілітарним тиском і т.п., заклади ці не мають ніякої правової основи. Договір цей був підписаний згідно всіх приписів міжнародного права.

Українські делегати мали цілковиту й повну здібність вести переговори, вони одержали від свого уряду всі повноваження й уповноваження ці переговори вести та їх підписати. Вони ніколи не переступили своїх уповноважень. Вони не порушили ані приписів, ні звичаїв, ні норм міжнародного права.

Після розвалу в наслідок Першої світової війни та березневої революції в Петрограді, російської імперії, повновладні царською Росією народи, користаючи з права самовизначення народів, проголосували й творили свої, незалежні від Росії, держави.

Між цими народами один з перших був український, що дня 22-го січня 1918 року проголосив свою державу — Українську Народну Республіку на чолі з Центральною Радою та її урядом Генеральним Секретарі-

том з усіма атрибутами державної влади. Тим самим, українські делегати, вислані того ж українського уряду на переговори до Берестя Литовського, мали всі права й уповноваження брати участь в переговорах, договір заключити та його підписати. В історії міжнародних стосунків та заключуванні міжнародних договорів можна знайти чимало випадків, де революційні уряди заключали міжнародні договори, які були респектовані та здійснювані.

Як наприклад на перше твердження можна навести договір, заключений 1-го березня 1959 року урядом Советського Союзу з урядом Ірану, на чолі якого стояв ген. Кассен, який у часі підписування цього договору мав великі труднощі в утримуванні повної контролю в своїй країні.

Далі в історії заключування міжнародних договорів є багато прикладів, на основі яких можна твердити й доводити, що заклад неважності Берестейського договору України з Центральними Державами не має ніякої правової основи. Аргументами на наше твердження про важність Берестейського договору наведемо в продовженні такі між-

(Закінчення на стор. 3)

ДЕЩО ПРО ЖИДІВСЬКУ

МЕНТАЛЬНІСТЬ

II.

хопившись нею, вони не звернули уваги на те, що ця доктрина вимагає від них виректись Бога Авраама, Ісаака і Якова, та їх Законів, як теж віри що жиди є "вибраним народом". На майбутнє жиди мали б розпорошитись в уюдноста йненому людстві, а це так осоружне юдаїзму.

Автор наводить далі жидівські вірування та їх основи і дивується як російські жиди могли сприйняти більшовизм духово. І пише: "Доступ до революційного руху ставив перед жидівською діаспорою питання, які годі розв'язати. Він міг вірити, що допомагає своєму народові, який зазнав багато кривд. І це було головною причиною його заангажування в революційному русі. Але водночас він зраджував свій нарід, тому що це емансипація вела до знехтування його психіки; жид вихвалявся таким чином специфічності свого народу. І все вело до його знищення... Троцький був на свій спосіб жидом, і нежидом, росіянином, і неросіянином, попов у суперечності, які мав наді розв'язати діалектично. (...) Багато жидів тих часів утомило почуття їхньої "інакшості", вони тужили за універсалізмом, коріння якого є у біблійних часах. Той давній універсалізм заступив пізніше християнський універсалізм. Більшевицька ідеологія відкрила перед жидівством перспективу нового універсалізму, вільного від християн-

ства, який жиди мали в погорді. Комунізм звільняв жидів теж від ярма Торі, яка приневолює їх до майже монашого життя. Жиди не передбачили, що комуністична ідеологія ніяк несе, що не є комунізмом. Не думали, що після знищення суспільства і Церкви прийде черга і на них, а від яких Церква все ж таки виводить свої коріння. (...) Тільки частина жидівського народу приєдналась до комунізму, але воно мало дуже вагомий наслідок. Це могло Комінтернові поширити комунізм у цілому світі. Злочинний характер того руху ударив по жидках бумерангом, бо дав аргументи антисемізму. Він безсумнівно допоміг Гітлерові. (...) Так то жиди скомпромітували себе в історії, беручи участь в деструкційному комуністичному русі".

Сіонізм

Коротко, головні думки автора есею про сіонізм: сіоністичний рух, започаткований Герцлем, мав на меті врятувати жидівський нарід перед переслідуванням у світі та морально очистити його від пороків, якими той нарід накупив в вигнанні. Ця ідея увінчалася успіхом, коли створено державу Ізраїль 14-го травня 1948 року. Нині ледве чверть світового жидівства живе на цій їх вимірній батьківщині. Подавляюча більшість жидівства воліє жити серед інших народів, а головню в ЗСА, де

живе половина світового жидівства двічі тільки жидів, що в Ізраїлі. Здавалось би, що розчаровані державними системами, серед яких вони жили, жиди змагалися до побудови своєї держави на "доброму" націоналізмі на підґрунті соціалізму й лібералізму. В тому напрямі діяли такі ліберали як Вайцман, романтичні націоналісти як Жаботинський, та соціалісти російського хову як Бен Гуріон. А що вийшло? Автор пише: "Чи не можна сказати, що той нарід переніс на береги Йордану інструменти тортури, якими його колись мучили, і що Ізраїль є концентратом отруй вавилону?" Це зродило антисіонізм, який зривав Ізраїль нині про такі "гріхи Заходу" як расизм, колоніалізм, націоналізм. Серед жидівського суспільства родиться спротив проти беззечення оригінальної ідеї сіонізму. Германський (і слов'янський теж) націоналізм спирається на мітах, отже остаточно на фальші. Жидівський нарід, на ідеї "вибраного народу", незалежно від того чи багато жидів відносно вірить у біблійні передання. Ця обіцянка є єдиним титулом до Святої Землі. Отже в самих основах сіоністичного націоналізму є той сам перекір, що в інших націоналізмах: віра у вищість окремих народів у порівнянні з іншими, що дає їм оправдання для панування одного народу над другим, незалежно від того, чи ця "вищість" спирається на принципі вищість раси, чи на Божій обітниці.

З того виходить, що французький автор не дуже захоплений нинішньою політикою Ізраїлю. Хоча висловити кілька думок до статті "Листопадний Зрив" ("Свобода" ч. 210 з 1-го листопада, 1986 року). Перед усім я не погоджуюся з думкою, що Листопадний переворот був переведений на швидку руку і що він був несподіваною постановою гуртка молоді. Я також не погоджуюся з тим, що Українська Парламентарна Репрезентатива, за висловом д-ра Лонгіна Цегельського, трималася "австрійської клямки". Перш за все хочу підкреслити що д-р Л. Цегельський був членом Української Парламентарної і соймової Репрезентатива за часів Австрії. Членом Української Головної Ради і Першої Української Конституції на західних землях, міністром першого західноукраїнського уряду і офіційним зв'язковим послом між Львовом і Києвом у згаданих часах,

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про „штучний голод“

Ні, не біється дорожні чималими фейдентомі, — ми не думали тут порушувати так поважну справу, як штучно викликаний голод в Україні, а маємо на думці зовсім інший штучний голод.

Називаємо його „штучним“, бо це курйоз нашої життя у ЗСА, де більшість мешканців дотримуються діти і старість бути поміркованими у їжі з уваги на здоров'я, холестероль та інші прояви життя у доброту, де істинних продуктів ніколи не бракує і то не лише щоденних, але найбільше вибаглих, прямо з цілого світу.

Та не зважаючи на те, завважимо одне і зовсім незрозуміле для нас явище. Коли обсервуємо людей на прийняттях як у приватних домах, так же, більше на публічних зібраннях, після різних культурних імпрез, то бачимо, що люди просто „кидаються“ на їжу, немов вони давно нічого смачного не їли, або не могли собі її купити. Цей курйоз завважимо не лише ми, але про нього говорять у нашій спільноті щораз частіше, даючи приклад того дивного ласкоти. Спостерігається це зокрема тому, що прийняття гарний звичай, після майже кожної культурної імпрези, приймати учасників кавою і солодким чи іншою перекускою, яку господарі підготували і за яку розуміється не береться окремо платити.

Але ця українська гостинність ніяк не зворушує учасників, а прибирає зовсім несподівані форми.

Ось розкажуть, що не давно на прийнятті, яке влаштовано після концерту українських мистців

здає, в одній нашій громаді, слухачі з таким вочим апетитом кидалися на приготувану перекуску, що як з'явилися отомлені конфертанти для них уже нічого на столах не залишилося.

В іншому місці організатори, навчені досвідом, заповіли, що перекуска після імпрези буде лише для виконавців та господарів — та тим викладає саяте обурення публіки і завважимо про негостинність.

Але розуміємо організаторів, бо де треба задержати мірку, а підготувати їжу на 100-150 осіб, яких, в тому числі, може бути на кожній імпрезі публічного порядку, не так вже і легко.

До того зі здивуванням завважимо, що у нашій спільноті починає тепер появляється група „професійних їдунів“, які приходять на імпрези, вже після їхнього закінчення або в другій половині, лише ради перекуски чи т.зв. буфету. Ба, що більше, нам доводилося вже бачити осіб, які не лише самі застасювали свій голод але ще у торбині виносили найсмачніші речі зі собою, мабуть на „чорну годину“. Мимоволі насувається питання, що стало важливішим для частини нашої публіки — духовна чи шалункова пожива? І чому таке явище прибирає наслідки тепер у сорок років після закінчення Другої світової війни, а не бачили ми його у ці справді голодні і холодні воєнні часи?

Кажіть, що хочете, але обсервуємо тепер це явище під час наших імпрез таки можна виступити враження, що у цій країні молока і масла запанувало голод.

О—КА

З ЛІСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

„ПРИГАДУЮ СЛОВА ДІДА“

Хочу висловити кілька думок до статті "Листопадний Зрив" ("Свобода" ч. 210 з 1-го листопада, 1986 року).

Перед усім я не погоджуюся з думкою, що Листопадний переворот був переведений на швидку руку і що він був несподіваною постановою гуртка молоді. Я також не погоджуюся з тим, що Українська Парламентарна Репрезентатива, за висловом д-ра Лонгіна Цегельського, трималася "австрійської клямки".

Перш за все хочу підкреслити що д-р Л. Цегельський був членом Української Парламентарної і соймової Репрезентатива за часів Австрії. Членом Української Головної Ради і Першої Української Конституції на західних землях, міністром першого західноукраїнського уряду і офіційним зв'язковим послом між Львовом і Києвом у згаданих часах,

що залишив по собі споминок про події і генезу Першого листопада. Споминок д-ра Л. Цегельського п.н. "Від Легенду до Правди" (видавництво "Булава"). Нью Йорк - Філадельфія, 1960) дають масу хронікарського матеріалу і дійсних фактів, які відповідають на питання молодого українського покоління. Ця сучасна українська молодь, одержала високу освіту у найкращих університетах Америки і яка орієнтується у методах наукових дослідів, не може приймати легенди Листопадного Зриву без якоїсь реакції. Згідно зі словами його діда: "Люди, що аж захрипли від самореклами як 100-відсоткові націоналісти-державники, не знають основних фактів із нашої новітньої історії. Чи не є це крайній брак пошанування для своєї державної

(Закінчення на стор. 4)

Слава Дрималек-Шевчик

КІМНАТА ч. 568

(Оповідання нагороджене II нагородою конкурсу СФУЖО)

Кімната ч. 568 властиво нічим не відрізнялася від інших одиночних кімнат на хірургічному відділі „5 Савт“. Приміщення біля медичного центру була невелика вузька із одним вікном, затіненим тепер улітку зеленим півсмерком старого розлогого каштана.

Подали від входного гамору... комфорт власної приватної кімнати... пояснювала Стефі сива медсестра Джанет, із натиском на слово „приватність“, а, найважливіше — близько нашого медсестерського центру, де маємо повний нагляд над важко хворими, яких, звичайно, сюди приміщують, зрештою — побачити все сама вже по кількох днях... — закінчила свій інформативний обхід і, глянувши у невелику, тепер порожню, приймальню з полегшитою присіла у вигідному яснуому фотелі.

Саме тепер привезли туди нашу колишню наставницю, що шпиталю, сестру Маргариту — Джанет задумалася і довгу хвилину мовчала.

Скільки ж це літ уже минуло від часу, коли я її вперше побачила! Висока, струнка, а лише у білочорному чернечому накрітті... — просто красуня! Ласкава така, привітна, не то, що теперішня сестра Ірма! — нагло медсестра Джанет, підняла гнівний голос і Стефа не відважилася шонебдуспитати.

Вона ж щойно почала свою першу медсестерську практику і від надмірного враження важко було спам'ятися. Бо... — і яснолісучий від воску довгі шпитальні коридори із гострим, „аптечним“ запахом, вперше бачені пацієнти, які в побіжному проході затрималися в одну многоту

лову, замасну чергу, ділово-одноманітні слова, — все це тепер плуталося у розгублений, втомлений думі.

— Ми не раз дивувалися, чому вона пішла в монастир? — Стефа протвердила і децю винувато глянула на Джанет. Її просте, недбало підняте волосся під білим чіпцем ще більше вигострювало тонкий, довгий ніс, виповзлосині, колісь, мабуть, волошкові очі, задумливо слідували за сивими спіральями папіроски, які видмухувала обережно і з насолодою.

— Хтось казав, що це була нещаслива любов? Кітті, (вона все найкраще знає!) знову твердить, що її суджений-пілот, дець загинув на німецькому фронті... Хто знає чия правда? А все ж таки шкода було б їти в чернечі!

У кімнатній тиші під ч. 568 легко шипів настінний кисневий апарат і дрібно-карбованим пластичним вушем витискався під шильню прикладено до лопи прозору, кисневу маску. З навислих над ліжком двох пляшок-посудин поволі і безшесно падали важкі краплі життєдайного плинну і пливли тонким, підікринним проводом у білду, простягнувши руку. Штивні, шпитальні подушки були високо підняті, полотняна сорочка на грудях хворої підіймалася важким, неритмічним подихом, зупинялася, — і по хвилині знову продовжувала свій нерівний хід. Білі зові бандажу обгортали піднесено голову тісноперев'язаним турбаном, а під ним — простий, загострений недовгий, профіль прозоро-білого, ще тепер вродливого обличчя.

Молодий чорнобродий лікар ще кинув кілька уважних слів і вийшов, а Стефа залишилася з хворою сама. Вона ще раз глянула на настінний годинник, — шість по полудне пройшло у беззастанному русі. То змінна вигіднішої позиції беззладного тіла шодві години... то часта перевірка тиску крові, який спадав поступово, поволі назав униз. Пульс, що ще зразу гнався з напруженою силою, почав іти звільненням, нерівним, темпом. Ще треба було змити дожильний лік... підсилити кисень... а холод, що обняв тонкі, расові пальці, посувався угору вохкимим подихом. Хвора деколи, на мить, відкривала очі, але вони дивилися крізь Стефу, кудись далеко в сторону вікна, і уста шось шепотіли, вільно складені долоні раптом гаряково шукали чогось на білому накривалі, але, це були лиш короткі моменти, які поверталися назад у сповільнене, повне тиші — чекання.

Час здавався Стефі неймовірно довгий, вона однією

частиною своєї напруженої уваги точно виконувала всі приписані завдання, — друга ж, неспокійно вишукувала чогось у напнятій тривозі. Вона знала, що стан хворої рахувався вже не днями, але годинами, і ніяк не могла сприйняти правди, що це, як так просто окреслювалося — „життя“, кудись поволі, але невідкично відходило, і ніяка сила не спроможна була цієї останньої мандрівки спинити.

Другого дня линева поплудне було ясне, соняшно-привітне і Стефа з відновленою охотою вийшла на свій призначений шпитальний відділ. Ще було кілька хвилин до зів'ї і вона хотіла поглянути на „свою хвору“, як її назвала. Кімната ч. 568 була порожня. Ліжко чимось прибрано, тісно обтяжене свіжим шпитальним накріттям, ні сліду по будь-якому апаратному приладдю, крізь зелені листя відкритого вікна пливли легкі, ритмічні звуки знаної мелодії. Кімната 568 була готова прийняти нового пацієнта. І якраз це цього самого вечора, він, вірніше, вона, прийшла. Струнка руська дівчина у зеленому, елегантному „пент-суї“, з невеличкою шкряяною валізкою, прийшла в супроводі батьків і молодого, чорнявого і, очевидно дуже заоханого хлопця.

Елізабет Бендер, — записала Стефа у приймальній книжці пацієнта: Вік — 18 літ; неохворена; історія хвороби в минулому — 0, а завіршення нескладна операція горла була така малогрізна, перебування у шпиталі лиш так, одно-дводинне, що молода пацієнтка безтурботно розгостилася у кімнаті, мов у себе вдома. Легкий рожевий халатик кинувши на крісло, рожеві капці, кольорова горбинка з туалетними приборами і жмут ясожовтих квітів у глечку відразу змінив шпитальну кімнату у привітний закуток.

Був уже пізній вечір, коли Стефа вкінці зайшла під ч. 568. Дівчина лежала у ліжку і перекидала листки нового жіночого журналу; мала настільна лампа кидала ясне коло в півтемну кімнату. Було затишно і спокійно.

Міс Бендер — почала Стефа, але молода засміялася, — „Кличте мене Ліза! Це так офіційно — Бендер! А, ви, — Стефані? Можна вас так називати? — запитала.

Прощу — погодилася Стефа: всі себе тут називали по імені, і хоча це здавалося іноді дивно, то треба було привикати.

(Продовження буде)

ЗАХІДНІ ДИПЛОМАТИ в Гаюю, В'єтнам, інформують про тяжку економічну кризу цієї комуністичної країни. Деякі дипломати, які не хотіли бути названими по імені, заявили, що приблизно 60 в'єтнамців вмирає кожного дня з голоду, а недоїдання серед пересічного прошарку населення є буденним явищем. Комуністичні керівники, які не спроможні самі прокламувати, ані імпортувати із закордону пшеницю для контролю народина, що у широкому засягу практикують, наприклад, Китайська Народна Республіка, стоять перед загрозою, що населення до кінця цього століття збільшиться із 62-ох до 100 мільйонів і це спричинить справжню економічну кризу. Советський Союз витрачає для допомоги В'єтнаму приблизно від одного до двох мільярдів доларів річно, але це є крапля води в морі в порівнянні з потребами. На думку політичних аналітиків В'єтнаму не допоможуть жадні зміни на верхах керівництва, грабування Камбоджі і советська допомога. Існує отже можливість, що він буде змушений піриховуватись силою і атакуватиме інші сусідні країни.

Д-р Олександр Шварц
СПЕЦІАЛІСТ ВНУТРІШНІХ ХВОРІВ
Крім того провodaєть найбільш методи перегляду шлунка, раннє виявлення поліпів, гнійних кишок, нехронічних пухлин, геморойдів.
232 East 12th Street, New York, N.Y. 10003
(Між 2-ю і 3-ю Авеню)
Години прийняття: понеділок, середа, четвер і п'ятниця від 10-5 по пол. тільки за домовленістю.
Тел.: (212) 460-5622
Говоримо по-українськи.

Український Інститут Америки
запрошує Вас на
ДОПОВІДЬ
Оксани Безручко-Рос
„АРХИПЕНКО ТА ЙОГО РОЛЯ
У МИСТЕЦТВІ 20-го СТОЛІТТЯ”
(в англійській мові)
у п'ятницю, 13-го лютого 1987 р., год. 7-ма веч.
Перекуска слідує. Бажаючи дати 8.00 дол.
Український Інститут Америки
2 схід 79-та вул., Нью-Йорк, Н. Я. 10021
(212) 288-8660

Saturday, February 28th 1987. Pines Manor, Edison, N.J.
welcomes the participation of
THE NEW JERSEY ETHNIC ADVISORY COUNCIL
in presenting THE 12TH ANNUAL
HERITAGE FESTIVAL BALL
Share an enjoyable evening with fellow New Jerseyans of many different cultural backgrounds,
a beautiful example of the colorful mosaic that is America.
COCKTAILS - Hot and Cold Hors d'Oeuvres
DINNER - Prime Rib of Beef
DANCING - To Rhythms and Tunes from "Round the World"
ENTERTAINMENT - By Colorfully Different Ethnic Dancers
OPEN BAR - For Four Hours
You will also be able to represent the following Ethnic Groups,
many of whom have performed at the Pines Manor Arts Center
AFRICAN AMERICAN, AMERICAN INDIAN, ARABIAN, ASIAN INDIAN, CUBAN, DANISH, DUTCH, GAY, HISPANIC, ITALIAN, JAPANESE, KOREAN, LATVIAN, LITHUANIAN, NORWEGIAN, POLISH, PORTUGUESE, ROMANIAN, RUSSIAN, SCOTCH, SLOVAK, SLOVENIAN, SWEDISH, SWISS, THAI, UKRAINIAN, VIETNAMESE
Please join many of them
in wearing the national dress of your own heritage.
Special Prize Drawing for those attending in Ethnic Costume
Tickets: \$37.50 per person - not available at door.
For information contact Anne Banasewycz-Mielg at (201) 463-9248
* Substitute entries may be arranged by advance notification.

Карпатський
Лещетарський
Клуб — Клівленд, О.
повідомляє
Українські Спортивні Товариства
та українських лещетарів, що
КРАЙОВІ ЛЕЩЕТАРСЬКІ
ЗМАГАННЯ
за ПЕРШЕНСТВО УСЦАК-у
та МАНДРИВНУ ЧАШУ в пам'ять
Д-ра МИРОСЛАВА ОРЛОВСЬКОГО
відбудуться
дня 14-го лютого 1987 року
на SONG MOUNTAIN
Tully, N. Y. 13159, tel.: (315) 696-5711, Highway 81, Exit 14
ПРОГРАМА:
П'ЯТНИЦЯ, 13-го ЛЮТОГО 1987 р.
9 год. веч. — Виграші стартівних місць у присутності представників клубів, Sheraton Inn.
СУБОТА, 14-го ЛЮТОГО 1987 р.
8:30 ранку — Реєстрація і роздача нагородних чисел — Song Mt., Tully, N. Y.
10:00 ранку — Крутоб'ї (спляхом)
Два проїзди: чоловіки, жінки, сеньйори, юнаки, юначки (14-18), хлопці та дівчата (9-14).
12:00 дня — Обідова перерва.
2:00 по пол. Великий крутоб'ї (спляхом).
Один проїзд.
7:00 веч. — **БЕНКЕТ І ЗАБАВА** до звуків української оркестри для змагунів і гостей.
Проголошення вислідів змагань, роздача нагород і товариства зустріч.
Зголошення змагунів разом із реєстраційною оплатою у висоті 16.00 амер., а 20.00 канад. доларів від змагунів приймається через спортивні товариства до дня 11 лютого 1987 р. Чеки вписувати на K.L.K., Ukrainian American Sport Club та вислати на адресу: Adrian Halarewicz, 1270 West 102 Street, Cleveland, Ohio, 44102, tel.: (216) 651-8730.
Квитки на виграші та на бенкет буде можна набити на місці у пані Марти Галаревич.
Витрати на цілий день по знижених ціні.
У справі резервації готелів кімнат проситись телефонувати безпосередньо до: Sheraton Inn, 7th North Str. and Electronics Parkway, Liverpool, N. Y. 13088; tel.: 315-457-1122 Exit No. 37 on I 190 (Thruway), покластися на українські лещетарські змагання, тоді одержите знижовку кімнату на чотири особи за \$39.00 за добу. (Indoor pool and whirlpool).
На міжклубові українські лещетарські змагання та сердечного запрошується прийти родини змагунів та численних глядачів і гостей.
УПРАВА КЛК

ЗАСТУПНИК ДЕРЖАВНОГО секретаря Джан Вайтгед, завершуючи триденну візиту в Чехо-Словаччину, зустрівся з керівниками дисидентського руху „Хартія-77”. Однак агенти секретної поліції не допустили на зустріч двої активістів „Хартія-77”, драматурга Вацлава Хавелу і колишнього міністра закордонних справ Їжи Гаска. В амбасаді ЗСА в Празі Дж. Вайтгед висловив жаль з приводу „недружельної акції чехо-словацьких властей”. „Я вважаю відсутність теплоти у відносинах між урядами ЗСА і Чехо-Словаччини неприродними”, — сказав Вайтгед. — Наші розмови показали, що в багатьох справах, включаючи проблему прав людини, нас покищо роз'єднують невіршені протиріччя”.

ПРЕДСТАВНИКИ ІНДІЇ і Пакистану погодилися підписати договір на частинне відтягнення своїх військ з прикордонної полоси і продовжувати переговори про цілковите замирення між обидвома народами. Документи підписали міністер закордонних справ Пакистану Абдуль Саттар і його індійський колега Альфред Гонзалес. Переговори тим разом велися у столиці Індії Нью-Делі і були напружені, як кажуть політичні спостерігачі, дуже спокійні й успішні. На Індійсько-пакистанському кордоні сталеює 340,000 вояків обидвох держав, які зударяють час-від-часу на довгому 250-мильовому кордоні.

МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ справ Швеції перебрало повністю від поліції справу слідства вбивства колишнього прем'єр-міністра Ольофа Пальме. Це рішення запало після довгого спору між префектом поліції і головним прокуратором, хто і як має вирішувати справи пов'язані з зі слідством. Уряд правдоподібно назначить спеціального прокуратора, який вестиме справу слідства і звітуватиме час-від-часу генеральному прокураторові і прем'єр-міністрові Інгарові Карлсону, який прийшов на місце Пальме. Як відомо, О. Пальме був застрелений 28-го лютого 1986 року, і поліція ще й досі не знайшла вбивці.

Проголошено IX літературний конкурс

Союз Українок Америки, Комісія Фонду ім. Лесі і Петра Ковалевих проголошує:

1) IX Літературний Конкурс на історичну повість або оповідання.
Тема, яку можна вибрати з будь-якого відтинку історії, повинна стосуватися значення християнства та його впливу на духовість українського народу.

Речення конкурсу — 31 грудня 1987 року. Твори повинні бути написані на друкарській машині у трьох примірниках. Допускається до конкурсу теж твори, які вийшли друком у 1986 році. Твори, підписані псевдонімом, повинні мати теж залучену конверту з прізвиськом автора. Склад журі й висота нагород будуть подані пізніше.

2) IX Науковий Історичний Конкурс на історичну працю (монографію).

Темою може бути будь-який період історії української церкви, або біографія видатної постаті, пов'язаної з прийняттям або розвитком християнства в Україні. Рукопис повинен обіймати 100 стор. машинопису в трьох примірниках. Допускається до конкурсу теж

наукові твори, які вийдуть друком у 1987 році. Речення конкурсу — 31-го грудня 1988 року. Склад журі й висота нагород будуть проголошені пізніше.
Твори обох конкурсів слід надіслати на адресу Ukrainian National Women's League of America, Inc., 108 Second Ave., New York, N. Y. 10003.

Екзекутива...

(Закінчення зі стор. 1)

грудень 1986 року. Підготував чергове число за перший квартал цього року. В дискусії порушено теж справу дати відзначення 1000-ліття Хрищення України у Вашингтоні, яке заплановане на серпень 1988 року. Екзекутива вважає, що дата доволі неfortunна і вважає, що Крайовий Комітет повинен змінити її на червень або осінь 1988 року. Цю справу доручено порушити представникові на найближчому засіданні Крайового Комітету Тисячоліття.

Чергове засідання Екзекутиви намічено на 21-го березня 1987 року.

Берестейський...

(Закінчення зі ст. 2)

народні договори: договір між Чиле і Перу у 1935 році, договір між ЗСА і Перу з 1847 році, договір Перу з Еквадором 1861 року, французько-чильська угода 1907 року, договір Великобританії з Коста Ріко 1925 року, рішення Постійного Суду Міжнародної Справедливості з 1933 року в справі Східної Гренландії, чи справа Кауфмана в 1941 році тощо. Всі ці договори наведені як приклади в праці Блікса „Тріті мейкінг павер”.

У всіх тут наведених випадках та в багатьох інших можна знайти певні елементи і на них спирати закиди їх неважності. Однак всі вони були визнані важними і діяли між партнерами згідно з домовленим їх змістом.

Захисникам неподільності Росії, отже противникам самостійності України і всіх інших поневолених Росією народів, тяжко буде викреслити з аналізів всевітньої історії факти, які заіснували після упадку царської Росії, а саме, що майже всі поневолені Росією народи, а зокрема такі як Україна, Білорусь, Фінляндія, Дон, Балтійські та Кавказькі народи, користаючи в 1917 році з революції в Росії, проголосили свої самостійні держави й тим самим виявили свою незаперечну

волю, поперту збройною боротьбою, відділилися від Росії та стали зовсім від неї незалежними. Народи ці, ставши самостійними, мали повне право входити в зносини з іншими, зокрема сусідніми державами та нормувати з ними співжиття за допомогою міжнародних договорів. Таким саме договором і був договір Берестейський, заключений між Українською Народною Республікою і Центральними державами 9-го лютого 1918 року.

Дарма, що наслідком змінених воєнних обставин, діяння цих договорів було короткотривале і їх здійснювання було тільки в початковій стадії, теоретично, для історії, вони залишаються назавжди як історичні документи практичного здійснювання права самовизначення народів — творення самостійних, ні від кого незалежних держав.

Пам'яті Ю. Пустовойтова

З Ізраїля наспіла сумна вістка: 26-го жовтня 1986 року відійшов із цього світу Юрій Пустовойтов. Мені довелося ближче познайомитися з цією винятковою людиною — талановитим поетом, коли він приїжджав разом із проф. Яковом Сусленським до Канади. Тоді він зупинився в мене на кілька днів і ми багато говорили про літературу, зокрема про поезію, а також про визвольний рух в Україні та про майбутнє співжиття українців і жидів, яких тепер Москва за всяку ціну намагається нацькувати один на одного. Пустовойтові думки відлунувалися в моїй свідомості — за тих кілька днів ми зблизилися і подружилися. Тепер прийшла така несподівана й сумна вістка...

Народився Юрій Мандрик (його дійсне прізвище) 19-го лютого 1939 року в Житомирі. Його батько — українець, мати — жидівка. Під час війни батько загинув десь на фронті. Малою хлопцеві та його матері довелося зазнати багатьох поневірянь, але вони якось вижили. Пригадую, Юрій розповідав мені, що були українці, які знали, що він напівжид, але ніхто з них не проговорився в той лихий час, коли німецькі нацисти масово запроваджували свою расистську політику. Навпаки, окремі українські родини, не зважаючи на смертельну небезпеку від німців, переховували і його самого, і його матір.

Будучи студентом Львівського університету, Юрій із головою поринув у підлітну діяльність українського визвольного руху. Тоді майже по всій Україні, розповідав Юрій, були поширені осередки по п'ять осіб, що спілкувалися між собою лише через виїзних довірених осіб. Ідея самостійності України доминувала над усіма іншими справами. Події в Мадярищині посилювали цю ідею. Серед жидів поширився рух за виїзд до Ізраїля, що вже став на той час вільною незалежною державою.

Підпільний рух — український та жидівський — снікавистам пощастило викрити. Серед 684 заарештованих „у справі вчителів Мальованого”, переважно студентів, опинився також Юрій. Засуджений на примусову працю, він відслужив сім років у таборі Мурманського області в Таймирі тощо. Повернувшись додому, закінчив мовно-літературний факультет Львівського університету. На цей час припала початок його літературної діяльності. Спершу він писав українською мовою, потім пробував російською, яку опанував на засланні чи в таборі примусової праці.

Емігрувавши до Ізраїля, Юрій не зміг відповідно влаштуватися через незнання іврит, тому пішов на тяжку фізичну працю до ливарного цеху, де трудився по 16 годин на добу. Колишня примусова праця з недоживленням і ливарств, де виробляли панцерники чи танки, підірвали його здоров'я до такої міри, що він став інвалідом і перейшов на скромну пенсію. Саме в той час було організоване Товариство жидівсько-українських зв'язків під проводом Я. Сусленського, колишнього в'язня советського тюрем, — і Юрій став дуже діяльним активістом у налагодженні дружних взаємин між жидівським та українським народами. Доживався також його літературна творчість українські часописи на Захо-

Св. п. Ю. Пустовойтів

ді містили його ліричні вірші.

Дуже цікавився Юрій Українською Повстанською Армією. Часто він записував розповіді про її дії та збирав спогади чл. різні відомості від інших осіб. Знаючи російську мову, він почав писати нею на українські теми. Російська мова стала для нього засобом поширення українських ідей серед жидівського населення, прибулого з СССР. Маючи на увазі саме таку мету, він зайнявся перекладом своїх поезій на російську мову. За ініціативою поета й композитора Юхима Волфа, що допомагав йому перекладати, заходами Товариства жидівсько-українських зв'язків вийшла у світ його перша книжка „Избранное” (1986) — переклад з його дев'яти збірок поезій. Окрилений цим успіхом, Ю. Пустовойтов почав заходити над складанням антології української поетичної творчості на Заході, в російських перекладах. Так він хотів ознайомити російськомовних жидів в Ізраїлі з українською вільною літературою, що твориться на американському континенті, в Австралії та в Європі.

Розбудова Товариства жидівсько-українських зв'язків не подобалася деяким українцям, колишнім советським і польським партизанам, що зруйнували в Єрусалимі пам'ятник жертвам московського і нацистського геноцидів. Цей пам'ятник уфундував своїми власними засобами український патріот з Ванкувера, сл. п. Юрій Діба. Пустовойтову погрожувано, як він писав мені, що він, перекладає твори українських націоналістів. Хоч він і не зважав на ці погрози, така атмосфера справляла йому немалі прикрості. Можна думати, що не тільки наслідки тяжкої фізичної праці, а й згадані погрози причинились до того, що Юрій серце перестало битися. Розхвилюваний, прийшов він додому, раптово посинів і впав мертвим...

Юрія Пустовойтова немає серед живих, але пам'ять по шій винятковій, гуманній людині буде жити серед тих, що працюють для порозуміння двох народів — українського та жидівського. Як мене поведомили приятелі поета й перекладача роблять заходи, щоб видати його поетичну спадщину. Поміж його паперів є гарні українські вірші, наснажені ностальгією по Україні, бойові інвективи на адресу московських поневолювачів та російські переклади з української поезії. Хоч Юрій Пустовойтов не зміг опанувати іврит, національну мову Ізраїля, залишив по собі несперсичну творчість двома мовами, які він знав дуже добре і за допомогою яких поширював правду про свою першу батьківщину, Україну. Нехай кам'яниста Ізраїльська земля буде йому пухкою!

Яр Славутич

РЕЧНИКИ АДМІНІСТРАЦІЇ президента Рональда Регана заявили, що колишній президент Філіппін Фердинанд Маркос переїде спочатку медичну перевірку на Гавайях, поки йому дозволять прибути до В'єтніну, щоб виступити перед федеральною лавою присяжних у справі спроневерення американських грошей, які були призначені для допомоги Філіппінам і покращання його економіки за його президентури. Велику частину грошей, твердять противники Маркоса, він привласнював собі і роздавав своїм найближчим прихильникам та співробітникам, а крім того він сам і його оточення жили на широку ногу за гроші американських громадян, платників податків. Якщо лікарі дозволять Ф. Маркосові подорожувати, американський прокуратор матиме першу нагоду допитувати колишнього президента під присягою.

У СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТІ
нашого Найдорожчого і Незабутнього
ЧОЛОВІКА, БАТЬКА, СІНА І БРАТА

СВ. П.

ВОЛОДАРА ЮРІЯ СТЕФАНІШИНА

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ І ПАНАХИДИ

у вівторок, 10-го лютого 1987 року
в українських католицьких церквах:

св. Марії, Норт Порт, Фла. — год. 8:30 ранку;
Успення ПДМ, Маямі — год. 10-та ранку;
св. Йосафата, Маямі — год. 9:30 ранку;
св. Ів. Хрестителя, Ньюарк, Н. Дж. — год. 8 ранку;
св. Тройці, Кергонсон, Н. Я. — год. 8-ма ранку;
Благовіщення ПДМ, Мелроуз Парк, Па. — год. 8-ма ранку;
св. Володимира, Глен Спей, Н. Я. — 9-та ранку;
Каплиця Отців Студитів в Римі.

Просимо поєднатися з нами молитовно в часі відправ.

В глибокій жалобі:

Дружина — СПАВА з дітьми
АНДРІЕМ І ХРИСТИНКОЮ
мама — МАРУСА
брат — ІГОР з дружиною МАРИКОЮ
і дітьми ЛЕСЕЮ І ТАНЕОМ
сестра — ДЗВІНКА ШВЕД з мужем
РОМАНОМ і сином РОМЧИКОМ
тесті — ВОЛОДИМИР І ЄВГЕНІЯ ШПИРКИ
швагерка — ЛІДА ЦІПКА з мужем ОРЕСТОМ
і дітьми МАРКОМ І МУСЕЮ
Ближча і дальша Родина в Америці, Канаді
й Україні

ПОДЯКА

З волі Всевшнього відійшов у вічність
дня 22-го вересня 1986 року
наш Найдорожчий і Незабутній
МУЖ І БАТЬКО

бл. п.

ІВАН ОРІНЯК

народжений 13-го квітня 1916 р. в селі Стріпківці,
Борщівського повіту, Україна;

Під час довгої та тяжкої недуги, як і після смерті, ми одержали багато моральної підтримки від Приятелів і Знайомих. Чисті листи з побажаннями скорого видужання від поодиноких людей і всіх учасників Спортової Школи в Глен Спей, Н. Я., приносили йому хоч на хвилину розраду в безвідомому терпінні. Нехай Бог винагородить ім за це.

Особливу подяку складаємо о. парохом Михайлом Кучмиком і о. Михайлом Бісцареві за часте відвідування його у шпиталі, уділення Святих Тайн та відслуження похоронних відправ.

Ми є вдячні паням-членкам Марійської Дружини за відмовлення вярчих перед Панахидою за Покійного. Рівнож дякуємо диригентів п. М. Довбошеві й церковному хоріві за відслуження жалобних відправ.

Наша щира подяка за численні вітні квітлі, як вияв пошани до Покійного.

Щиро-сердечно дякуємо за висловні співчуття для нас та зворушливі прощальні промови на Панахиді та Тринізі панам: п. В. Баргієві — членові організації Оборони Людських Прав в Україні, п. Миконової Стебельською — голові Т-ва Чорноморська Січ, п. Іванові Олексієвичу — голові Українського Братського Союзу, п. Василеві Пасичникові — голові Т-ва за Патріархат, п. д-рові Степанові Ворохові, як кравчові і молодшому товаришеві шкільних літ, п. проф. Михайлові Ціпка — голові Т-ва Самопоміччя, п. Олексієві Трушєві — секретареві Т-ва Чорноморська Січ, п. Євгенію Струхові — голові Середовища УГВР.

Рівнож дякуємо нашій Родині за підтримку в найбільше критичних хвилинах нашого горя, та братам Даньові і Марієвичу за спогад про доброго вуйка.

Невинною подякою тим присутнім, що замість квітлі на могилу Покійного зложили пожертви на Служби Божі: д-р Роман Кравчук, п. Надя Мандруська, п. Олександр Смаль, п. Наталія і Мирон Возник, п. Люба і Орест Бойко, п. Роман Бойко, п. Уляна і Тоні Тимківчич, п. Микола Борис, п. Стефанія і Михайло Ільчинич, п. Наталія Лазірко.

Замість вітків з невинних квітлі, на могилу мого Дорогого і Незабутнього Мужа Івана зложили пожертви на:

ОГАНІЗАЦІЮ АМЕРИКАНЦІВ І ОБОРОНИ ЛЮДСЬКИХ ПРАВ В УКРАЇНІ:

100 дол. — Володимир Боднар;
по 50 дол. — Мирослав Драган, С. М. Тимляк, Олександр Смаль, Євген Сталік;
по 30 дол. — д-р Кравчук, Дарія Кузик, д-р Терпелюк і З.;
по 25 дол. — Андрій Дзедзек, Володимир Сенежак, Богдан Боднар;
по 20 дол. — Ціпка Михайло, Луцишин Федір, Турянська Таїса, д-р Ярош Іван, Пастушенко Т., Клімаченко Іван, Хрещатий Марія, Лисинецький Орест і Іванна;
15 дол. — Таїса Богданська;
по 10 дол. — Федирини Тоні, Бокало Марія, Володимир Данилюк, Василь Т. А. Малак — родина, Кілічак Марія, Ігор, Мирослав Яворський, Бойко Іван, Володимир Левицький.

На ФОНД ДОСЛІДНОГО ЦЕНТРУ ІНФОРМАЦІЙНОЇ МЕРЕЖІ — АНЧЕЙН — UNCHAIN зложили 1 000 дол. Божема Ольшанська

На ПОЛІТИЧНИХ В'ЯЗНІВ зложили 10 дол. родина Прошок

На ГАРВАРДСЬКИЙ ПРОЕКТ зложили: по 50 дол. — Кордуба Дем'ян, Хамуляк Іван і Іванна;
25 дол. — Махариенко Оксана і Святослав;
по 20 дол. — Белендик Михайло, Сергєєв Михайло і Дорис;
по 10 дол. — Ширяк Володимир і Євгенія, Псуй Володимир.

На СПОРТОВО-ВИХОВНИЙ ФОНД „СІЧОВОЇ ФУНДАЦІЇ” зложили: по 50 дол. — Іван і Іванна Хамуляк, Дмитро Бобеляк;
30 дол. — Омелья Суховерський;
25 дол. — Омелья Тавровський;
по 20 дол. — Мирон Стебельський, Василь Матіяш, Любомир Рудзінський, Роман Бойко, В. І. Ю. Безсонів, Микола Богдан, Олесь Налора.

Нехай Бог винагородить всім Жертводавцям щедрими ласками.

Дружина СОФІЯ з дочкою ЛЕСЕЮ

В глибокому смутку повідомляємо Рідних, Знайомих і Приятелів, що в середу, 4-го лютого 1987 р. після довгих і важких терпінь заснув в Бозі на 86-му році життя

мій Улюблений БАТЬКО

бл. п. д-р

ІВАН КНИШ

„догортівний лікар в Щирці біля Львова.

ПАНАХИДА правничиться в неділю, 8-го лютого 1987 р. в год. 7-й вечора в похоронному заведенні П. Яреми при 7-й вул. схід в Нью-Йорку.

ПОХОРОНИ Покійного лінується СЛУЖБОВО БОЖОЮ в понеділок, 9-го лютого 1987 р. в год. 9:30 ранку в церкві св. Юра в Нью-Йорку.

Після цього глїни останки Покійного будуть перевезені на цвинтар Greenwood в Полупудемі Брукліні, Н. Я., де спочиватимуть біля Юри Дружини, а моєї Мами Анни.

В глибокому смутку залишився

син — ДАНИЛО

ФУНДАЦІЯ
УКРАЇНСЬКОГО
ВІЛЬНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ
ЗАСЛУГОВУЄ НА ВАШУ
ВСЕБІЖНУ ПІДТРИМКУ!
UFU Fouration, Inc.
203 Second Avenue
New York, N.Y. 10003

ГУБЕРНАТОР НЬО ЙОРКУ Маріо Квоні і менеджер фабрики Джералд моторс в Норт Террідані, Н. Й., виступили на пресовій конференції з приємною новиною. Ця автомобільна фабрика не лише не буде закрита, як вважали раніше, але буде розширюватися. На ній планують випустити мікроавтобуси нового моделю. Це означає, що населення Норт Террідані буде забезпечене працею в усякому разі до кінця 1990-их років.

ПРАЦЯ
Український Народний Союз
затруднить особу на становищі
КООРДИНАТОРА
БРАТСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ
Кваліфікації: університетська освіта, двомовність, охота і вміння співпрацювати з різними людьми, роз'їзди в терен, оказійна праця в суботи і неділі.
Резюме слід слати на адресу:
JOHN O. FLIS, Supreme President
Ukrainian National Association
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
(201) 451-2200

Український Народний Союз
пошукує досвідчених
АГЕНТІВ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
і
ЗАГАЛЬНИХ
АГЕНТІВ-ПРОДАВЦІВ
зі знанням української і англійської мов на околиці
Чикаго, Нью Йорк, Торонто, Філадельфія, північного Нью Йорку і Нової Англії
з метою розбудувати і керувати мережами агентів-продавців в тих округах.
• Впроваджуючі інформації
• Платня у формі позички
• Відсотки від комісійного
• Всі бенефіти
Звертайтесь до:
H.P. Floyd, National Sales Director
Ukrainian National Association, Inc.
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 451-2200

ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ ВІДДІЛІВ
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ
ОКРУГИ ДІТРОЙТУ
повідомляє, що
РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
відбудуться
у НЕДІЛЮ 22-го ЛЮТОГО 1987 р., о год. 3-й по пол.
в залі церкви св. Йосафата у Воррен при 28401
вул. св. Йосафата
У загальних зборах зобов'язані взяти участь, з рішучим правом голосу: Члени Управи Округового Комітету, Конвенційні Делегати, та по два делегати наступних Відділів:
20, 75, 82, 94, 110, 146, 165, 167, 174, 175, 183, 235, 292, 302, 303, 309, 341, 463, 504 і 506.
Гостей, Членів Українського Народного Союзу радо вітаємо.
ПРОГРАМА НАРАД:
1. Відкриття і схвалення порядку наради;
2. Ствердження правосильності зборів;
3. Вибір Президії;
4. Відчитання протоколу з попередніх Загальних Зборів;
5. Звіт Уступальної Управи і Контрольної Комісії;
6. Слово д-ра ІВАНА ФЛІСА — головного передсідника УНС;
7. Дискусія над звітами;
8. Удільнення абсолютної уступальної Управі;
9. Вибір нової Управи;
10. Пропозиції пляну праці на нову каденцію;
11. Внески і запити;
12. Закриття зборів.
У НАРАДАХ ВІЗЬМУТЬ УЧАСТЬ:
Д-р ІВАН ФЛІС — головний передсідник УНС
РОМАН ТАТАРСЬКИЙ — головний радник УНС
За Управу Округу:
Роман Татарський, голова Роман Лазарчук, секретар
Василь Паліж, прес-референт Ярослав Базюк, касир

Комітет Оборони Української Спадщини
та
Головний Екзекутивний Комітет
Українського Народного Союзу
закликають Вас
СКЛАДАТИ ПОЖЕРТВУ
на його працю та акції для
1. Поширення правди про Україну
2. Поборювання очорнювання та знеславлення українців
3. Оборони громадянських прав українців
Пожертви просимо пересилати чеками або поштовими переказами на
Ukrainian Heritage Defense Fund
c/o Ukrainian National Association
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
враз із виповненням виразком цього заклику
Просимо подати суму пожертви своє ім'я, прізвище та адресу
Сума пожертви \$
ім'я та прізвище
число дому, вулиця
місцевість, штат, поштовий код

„Пригадую...“
(Закінчення зі ст. 2)
ідеї та для недавніх змагань за неї? („Від Легенди до Правди“, ст. 14).
Переворот 1-го листопада 1918 року пройшов гладко тільки тому, що його підготували місяцями в підтрибунах. Переведення військового перевороту до реченого пор. П. Бубелі, якому приділено сот. П. Огоновського і підх. УСС Д. Палієва, як помічників. Ця трійка мала стати в контакт з командою Січових Стрільців в Буковині, щоб вони були готові на наказ прибути до Львова. (Діло було в тому, що стрільці, що тоді стояли кошем в південній Буковині, просто не послухали наказу УНР і не прибули на 1-го листопада до Львова. Стрільці мали свій власний план державного перевороту й прибули аж три дні після перевороту до Львова, і то тільки один кур'єр. Записано бо тоді вже польські легіонери обсадили багато пунктів у Львові). Пише мій дідо „3 усією пошаною для їхніх історичних заслуг... все таки треба ствердити, що якраз УСС мали у часі коло 1-го листопада свою власну та іншу політику, яка власне стала причиною того, що ми втратили Львів (ст. 15).
Повторюючись до трійки, вона мала: 1) перевірити склад і стан усіх австрійських військових заступів у Східній Галичині і Буковині; 2) розіслати на місця кур'єрів з інструкціями; 3) назначити командантів акцій на місцях, порозумівшись з місцевими діячами та з українськими старшинами, як підстаршинами; 4) скласти до найменших подробиць план перевороту у самому Львові; 5) перевірити скільки певних українців є у війську по касарнях у Львові; 6) об'єднати в тайній організації усіх певних українців-воїнів і назначити для них командантів; 7) приготувати план захоплення касарень і магазинів у Львові; 8) приготувати спосіб роззброєння та інтернування старшин і підстаршин чужої національності; 9) приготувати план обсади важких об'єктів, тобто, пошти, телеграфу, телефону, залізничних двірців, газівні, електричні, водопровідні, намісництва, союму, ратуші, стратегічних пунктів, головних доріг та перехрестя тощо.
Пише дідо: „Чимраз більше вперто витворюється в наших газетах легенду, будімо Січові Стрільці під команду Вітовського вночі з 31-го жовтня на 1-го листопада, доконали... чуда. Для легенди ця драма це звучить прекрасно, але, на жаль, це все історичний фальш“. (стор. 22). Дмитро Вітовський обняв команду перевороту у Львові 30-го жовтня 1918). „Хто може думати або повірити щоб... за 36 чи скільки там годин, Вітовський був в силі приготувати переворот у Львові...? Сам час показує, що ціла легенда про його ролі у перевороті, є лиш легендою, а не історичною правдою“. (ст. 35).
Переворот 1-го листопада тайно був вирішений провідниками Української Національної Ради ще в серпні 1918 року. Увечері 18-го жовтня 1918 року в Народному Домі у Львові, всі парламентарні й соймові українські послы з Галичини та Буковини ухвалили, як легальна репрезентативна (Українська Національна Рада) українського народу в Австрії. Переворот ринув й виконала Львівська Делегатура в ім'ні Української Національної Ради, яка ту делегатуру уповноважила до дії — а не якийсь випадковий „гурток молоді“!
Щодо „австрійської клямки“, то звертаю увагу на такі факти: „Військовий гарнізон у Львові з 8,000 мав лише коло 1,000 українців, коло 1,000 поляків, а яких 6,000 німців, хорватів, поляків і інших. Переворот при такому складі був ризикований. Це значило один проти сімох. Правда, ми числили на неврадливість німців і хорватів, але не конче мадярів, а вже певно

не поляків... До того ми знали, що у Львові на відлукках... кількості польських легіонерів та що вони сконцентрувалися у Львові у зв'язку з плянуванням поляками переворотом. Все це казало нам шукати безпечнішої дороги до захоплення Львова. А найлегше зробити це було в порозумінні з австрійським урядом. Він і так наставився був передавати владу в „краях“ автономним національним представництвам“. (ст. 37). А далі: „Ми, галицькі лідери, мусіли бути дуже обережними... Тому ми скріпили довірчу підготовчу працю в Галичині. Але рішучо ми мусіли затаїти це назверх, аби поляки не здогадалися, що готовиться не були певні також австрійські міністри та генерали. І перед ними треба було зберігати тайну. Бо інакше річ робити щось у порозумінні з цисарем і його довіреними, а інакше річ коли треба було нам робити діло на власну руку. Тому ми рішили грати подвійну роль. Назверх стояти при Австрії і при цисарі, а потайки організуватись і приготуватись на всяку можливість“. (ст. 32).
Приїхавши з мисії до Відня, мій дідо пішов вечером 31-го жовтня на спільну нараду УНРаді, Екзекутивної комісії для перевороту і тих старшин, що їм доручено здійснити переворот. Хоча вони ждали вісток з Відня, переворот вже здійснювався. Кур'єри військового комітету з наказами вже попереднього дня вирушили в дорогу. Отже „цисарська клямка“ ні при чому. Щодо самого звіту перед Екзекутивною комісією: „Для вірності передачі згадав я і про думку тих, що казали, щоб ждати на цисарського кур'єра... Ніякого внесення я не ставив, бо я передавав лише факти“. (ст. 42). А далі: „хтось чи неіноформований чи хибно поінформований роздув це до розмірів драматичної сцени, в якій Вітовський виступав як революціонер, що пре до чину, а політичні лідери як труси, що бояться перевороту та розпачливо тримаються „цисарської клямки“. Все те відумка — а навіть більше як це, бо клевета супроти політичних лідерів. З представленням вище, історично вірною перебіг подій ясно, що це саме згадані політичні лідери рішили і приготували переворот. З австрійським урядом переговорювали, бо цього вимагала тактика“. (ст. 43).
Моя душа радіє, що я врешті дозріла до того ступеня, що можу так сильно зареагувати на статтю, у зв'язку з українською історією в українській газеті. Переважно мене знає українська громада як борця за українську правду в Америцьких колах. Виглядає, що я таки щось одличила від свого дідуся, який вірив, що „кінці правда все перемагає, і вона завжди буде горою“.
Я пам'ятаю свого діда д-ра Лонгіна Цегельського, який був стилізатором маніфесту Української Національної Ради з 18-го жовтня 1918 року, з вимогами прав українського народу на етнографічній території Австро-Угорщини. Я пам'ятаю похорон свого діда, на якому було сказано, що д-р Л. Цегельський був одним з найвидатніших українських політичних діячів і державних мужів у перших кількох десятиліттях нашого століття.
Пишу тих кілька думок у пошани і пам'яті моєму дідуся, який навчив мене мої перші англійські слова, котрим мені так успішно тепер властиво поширювати нашу українську правду в американському світі. Надіюсь, що наша правда „завжди буде горою“ не тільки в американській пресі, але й в українській. За словами моєго діда, який помер 13-го грудня 1950 року: „А чим скорше це станеться, тим менше шкоди з відумок та байок вийде для нашої народної справи“!
Мгр Ольга Цегельська
Марієтта, Джа.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС
КАТЕРИНА ФУКА, член УНС Відд. 321-го ім. св. Петра і Павла у Феніксвиллі, Па., померла 10-го листопада 1986 року на 68-му році життя. Нар. 6-го червня 1918 року в Україні. Членом УНС стала 1969 року. Залишила у смутку брата в Україні. Похорон відбувся 13-го листопада 1986 року на цвинтарі св. Петра і Павла у Феніксвиллі, Па.
Вічна їй Пам'ять!
Дмитро Цюк, секр.
ЮЛІЯ КОЦЮБА, член УНС Відд. 352-го ім. св. Арх. Михайла в Честері, Па., померла 17-го грудня 1986 року на 83-му році життя. Нар. 1903 року в Україні. Членом УНС стала 1952 року. Залишила у смутку сина Любомира, невістку Анну, внука Юрія, Андрія та Євгена, сестру Марію Солчанік та дільну родину. Похорон відбувся 20-го грудня 1986 року на цвинтарі Непорочного Серця в Лівуді, Па.
Вічна їй Пам'ять!
Я. Шербак, секр.
ВАСИЛЬ ВАЛІГУН, член і секретар 99-го Відділу УНС ім. св. Миколая у Вілкс Беррі, Па., помер 2-го січня 1987 року на 69-му році життя. Нар. 7-го березня 1917 року у Вілкс Беррі, Па. Членом УНС став 1937 року. Залишив у смутку дружину Марію, сина — Карла Йосифа і Роберта Едварда; дочок — Нелсі і Анну Марію Лозано; вісім внуків; дві сестри в Україні; племінників і племінниць. Похорон відбувся 5-го січня 1987 року на цвинтарі св. Петра і Павла в Плейнс, Па.
Вічна їм Пам'ять!
М. Валігун, секр.
ДО ВІНАЙМУ
5 KIMNAT
в Ірвінгтоні, Н. Дж.
Тел.: (201) 371-0667
HELP WANTED
ПОШУКУЄМО
ВІДПОВІДАЛЬНУ ЖІНКУ
до опіки над немовлятком 5 днів на тиждень, в нашій дом. Colonia, Нью Джерсі, біля Woodbridge в Middlesex County.
(201) 396-0792
ПОШУКУЄМО
ВІДПОВІДАЛЬНУ ЖІНКУ
до пильнування двох дітей, 3 і 5 років, до легкої домашньої роботи. З або 4 дні на тиждень.
Лівінгстон, Н. Дж.
(201) 994-2812 вечером.
П. Носак
ЗБОРИ
ВІДДІЛІВ УНС
НЕДІЛЯ,
15-го ЛЮТОГО 1987 р.
Денвер, Колорадо. Річні загальні збори 226-го Відд., о год. 12-й дні в приміщенні УКРКЕВІ при 4100 Shoshone St. На порядку: звіт Управи й К. Комісії та вибір нової Управи на 1987 р. — о. П. Баб'як, пресд., Б. Громик, секр.
НЕДІЛЯ,
22-го ЛЮТОГО 1987 р.
Менілл, Н. Дж. Річні збори Т-ва ім. Т. Шевченка 349-го Відд., о год. 2-й по пол. в церкві св. Миколая, 349-й Третя вул. На порядку: звіт уступальної Управи, дискусія над звітами та вибір нової Управи на 1987 р. Проситься всіх членів взяти участь у зборах. — С. Захарко, пресд., М. Захарко, секр.
НЕДІЛЯ,
1-го БЕРЕЗНЯ 1987 р.
Парма, Огайо. Річні збори Б-ва св. Василія 364-го Відд., о год. 1-й по пол. в залі „Верховина“ при 7325 Плезант Велі, Парма, Огайо. На порядку: звіт за минулий рік та вибір урядовців Відд. на 1987 р. Проситься всіх членів взяти участь у цих річних зборах. — В. Владика, секр.
Вступайте
в члени
УНС
ПЕТР ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ
ПОГРЕБНИК
Займається похоронами в BRONX BROOKLYN NEW YORK, ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА
ТЕМПЕРАТУРА
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568
LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN
FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуговування ЦИРКА і ЧЕСНА
Our Services Are Available
Anywhere in New Jersey
Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд
Брукліні і перенесенням тіл
ніх Останків з різних країн
світу
UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(201) 964-4222
SENKO
FUNERAL HOME
213 Bedford Ave., Brooklyn, N.Y.
(212) 886-4416 or (516) 481-7460
HEMPSTEAD
FUNERAL HOME
89 Peninsula Blvd., Hempstead, L.I.
24 HOURS A DAY
UKRAINIAN NATIONAL SERVICE
Український Національний
Цвинтар-Пам'ятник по-
глядують всі справи по-
в'язані з похороном і по-
хованням в ЗСА.
4111 Pennsylvania Ave., SE
Washington, D.C. 20746
Tel.: (301) 568-0630 — Days
(301) 855-8864 — Sat., Sun.,
Eve. & Holidays
MAIL: PO Box 430
Dunkirk, MD 20754